

WESELE FIGLARY, czyli obraz i podobieństwo

Libretto

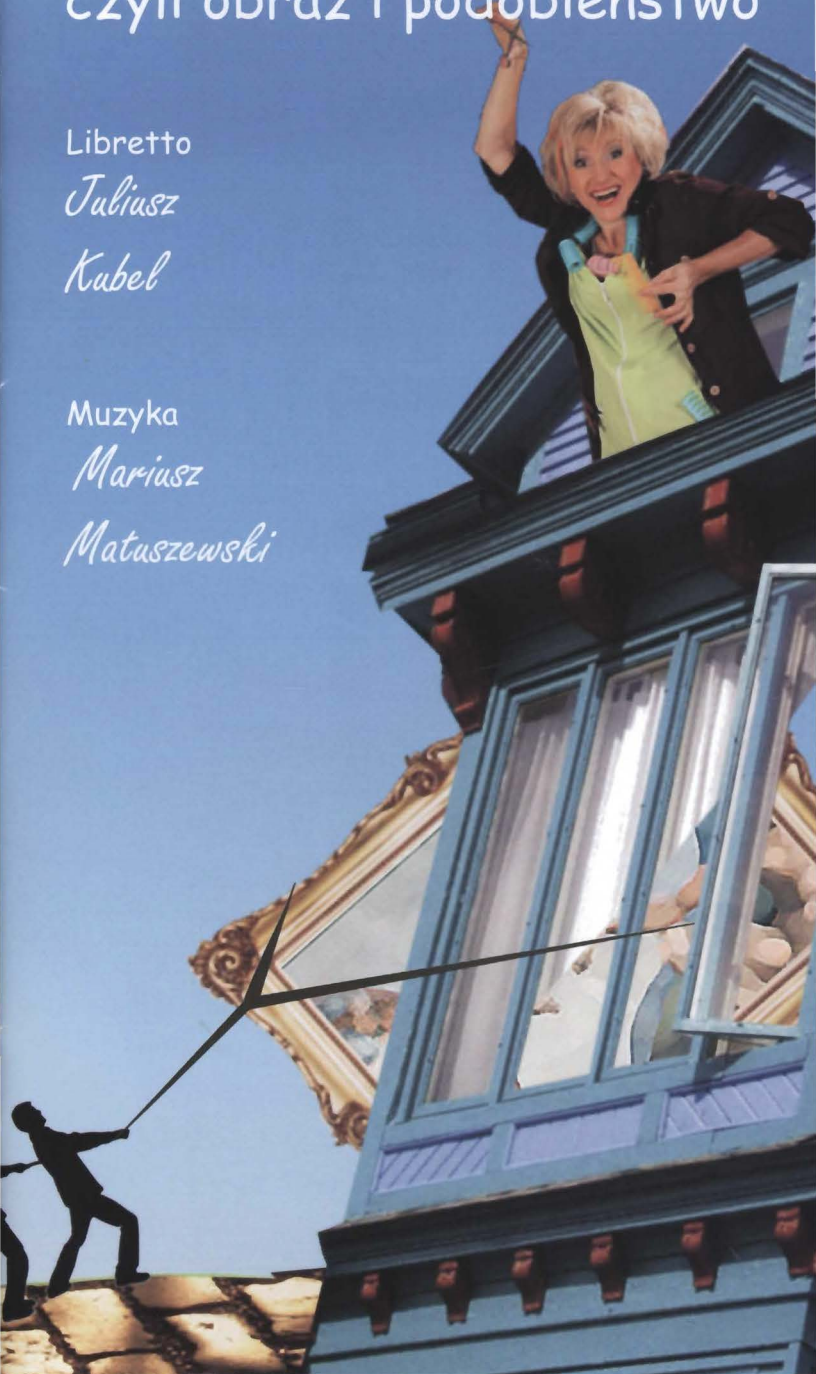
Juliusz

Kabel

Muzyka

Mariusz

Matuszewski

TEATR MUZYCZNY w Poznaniu

* POZNAŃ

*Miasto know-how

TEATR MUZYCZNY w Poznaniu

WESELE FIGLARY, czyli obraz i podobieństwo

Libretto

Juliusz Kubel

Muzyka

Mariusz Matuszewski

Reżyseria

Artur Hofman

Prapremiera

5 marca 2011 roku

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

Słownik dla przyjezdnych

BEJMY	PIENIADZE
CHACHMĘCIĆ	MATACZYĆ
CHŁOPAK JAK MYRTA	PRYZYSTOJNIAK
DEPTANE PYRY	ZIEMNIAKI PURE
DRYG	TALENT DO CZEGOŚ
DYLAĆ	TAŃCZYĆ
DUDY	PŁUCA
FIŹNIĘTE	ZWARIOWANE
FRECHOWNY	NIEGRZECZNY
GELEJZA	NIEZDARA
GNYK	KARK
GZIK MIEĆ W KOLANACH	ODCZÓWAĆ DRZENIE NÓG
HOŁ RUK!	RAZ, DWA!
JAPIE W BOKU	KŁUJE W BOKU
KAKER	DZIADYGA
KALAFI	TWARZ
KLOPNAĆ	SPRZEDAĆ
KORBOL	DYNIA
KRYKA STARA	TU: DZIADYGA
LOLA	TĘGI KIJ
MIGANA	TAŃCE
MUDZIĆ	TRACIĆ CZAS
NADRACH	ŁOBUZ
NIE IDZIE SPIŁOWAĆ	JEST NIE DO ZNIESIENIA
OBLICZONY	OSZCZĘDNY
PATEROK	PARTACZ
PODANY	PODOBNY
PORUTA	WSTYD
RACHA	ZŁOŚĆ
RAPEL	BZIK
RUKEK	PRĘDKO
RYCHTYK	DOKŁADNIE
SKAPUCIAŁY	ZMĘCZONY
SZKIETY	NOGI
SZPEC	SPECJALISTA
SZPLIN	WARIAT
SZPORT	UCIECHA, ZABAWA
SZUCHERNY	DOWCIPNY, SPRYTNY
SZUCHLERZ	OSZUST
SZUDRANIE	DRAPANIE
ŚLYP	OKO
ŚPIK	SEN
ŚRUP	DZIADYGA
ŚWICIBAKA	LIZUS
WYPOTRZEBOWAĆ	ZUŻYĆ
ZAMOJTAĆ	ZAMIESZAĆ
ZMIER	CIERPLIWOŚĆ
ZYNDER	ŁOBUZ

Wesele Figlary jest komedią napisaną z inspiracji i na zamówienie Teatru Muzycznego w Poznaniu. Nie jest to sytuacja zbyt częsta we współczesnej praktyce repertuarowej. Warto to podkreślić i docenić. Bowiem, gdy teatr podejmuje współdziałanie z autorem już na etapie pisania sztuki, zawsze powstaje ryzyko, że coś może pójść nie tak, zanim dzieło powstanie. Ale nawet jeśli powstanie, to przecież żyjący autor nadal jest sporym kłopotem. Bo może mieć ochotę wściubiać nos do inscenizacji, nie zgadzać się na poprawki, spierać się z kompozytorem, reżyserem i scenografem lub mieć przemożną chęć podpowiadania aktorom... Słowem może ten autor skutecznie utrudniać życie innym artystom, którzy mają doprowadzić do prapremiery.

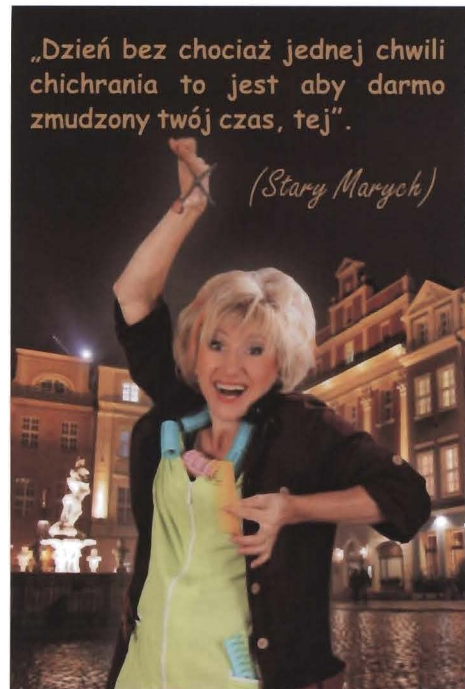
Mam nadzieję, że choć w jakiejś części udało mi się oszczędzić zespołowi kłopotów. Wspierały mnie w tym dwie przesłanki. Pierwsza wyszła spod pióra Carlosa Ruiza Zafona i brzmi: „Wydaje nam się, że rozumiemy słowa piosenki, ale tym, co naprawdę każe nam w nią wierzyć, lub nie, jest muzyka”. Druga, to słowa wymyślonego przeze mnie Starego Marycha, który zwykł mawiać: „Tej, dej też czasem coś zrobić innym, nie.”

Nie przyszło łatwo, ale było warto. W zamian za częściowe samoograniczenie ocaliłem przecież wspólną z widzami ciekawość obejrzenia widowiska, które musi być dziełem zbiorowym, jak na teatr przystało. Teraz słów kilka o samej sztuce. Na jej początku była inspiracja ze strony Teatru, by powstała komedia muzyczna związana z dzisiejszym Poznaniem oraz by nawiązywała do klasyki. Najlepiej do „Wesela Figara” i „Cyrulika sewilskiego”. Zatem wiedziałem w jakich ramach się poruszać. Stopniowo w tych ramach pojawił się obraz. A także **podobieństwo**. Czasami wyraźne, niekiedy pozorne, przewrotne – zawsze zamierzone. Historia opowiedziana w „Weselu Figlary” – zgodnie w prawem gatunku – jest błaża. Ot, umiera zacny obywatel Poznania, pozostawiając w spadku kamienicę. Aż ze Lwowa przybywa jedyna spadkobierczyni. Z różnych stron świata, także potencjalni kupcy nieruchomości. Trwają takie tam międzynarodowe targi poznańskie, z których wynikają perypetie i rodzi się miłość. Zatem nic nowego. Podobieństwo do klasyki tkwi w sytuacjach i charakterach niektórych postaci. Nawet ich imiona

przypominają te, które wymyślił Pierre Augustin Caron de Beaumarchais. Figara – zastąpiła Figlara, Bartola – Partolak, Rozynę – Różyczka, Cherubina – Herr Lubin, Almawię – Maladiwa... i tak dalej, i tak dalej. Inne osoby komedii i ich zachowania są satyryczną ilustracją wielu znanych stereotypów. Także poznanianki Opej i Popej, które pewnie najbardziej przypadną do gustu fanom poznańskiej gwary.

Sztuka jest napisana w oparciu o różne style literackie. Jest językową zabawą. Dotyczy to też piosenek, które ocierają się o ciepłą parodię dokonań naszych niegdyś znanych twórców. Kto poza śledzeniem akcji lubi zabawę konwencjami, ten w sztuce ją znajdzie? Kryje ona liczne odniesienia do tego, co już kiedyś widzieliśmy i słyszeliśmy. Bo przecież i kompozytor Mariusz Matuszewski z powodzeniem włączył się do zaproponowanej gry, tworząc oryginalną, choć też zróżnicowaną stylistycznie muzykę.

Mam nadzieję, że „Wesele Figlary” odbiorą Państwo jako komediowy pastisz – z wszystkimi właściwymi mu przerysowaniami i zagęszczeniami, a dialogi i postacie na tle obecnego Poznania okażą się autami sztuki. Będzie to dla mnie wielka radość i szczęście, jeśli spodoba się również muzyka i inscenizacja, słowem, gdy Figlara przypadnie Państwu do serca i wzbudzi szczery śmiech.

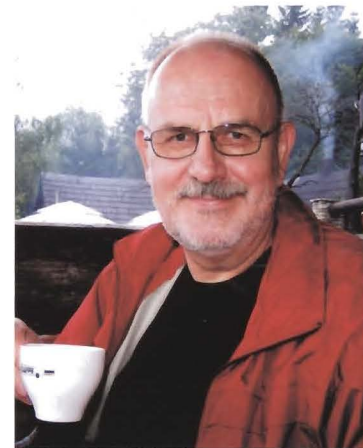

Juliusz Kubel

Figlara, właścicielka zakładu fryzjerskiego „Cyrulik”
– Lucyna Winkel

*Juliusz
Kubel*

*autor libretta
i
tekstów piosenek*

Poznaniak w ósmym pokoleniu. Jak twierdzi, kocha swoje miasto miłością bezwarunkową. Jest polonistą, wykształconym przez UAM. Posiada też dyplom scenarzysty uzyskany w Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Pracował etatowo m.in. w Zachodniej Agencji Prasowej, Poznańskim Radiu i Telewizji, w dzienniku „Dzisiaj”, „Kronice Wielkopolski”, „Gazecie Poznańskiej”, „Radiu Obywatelskim”. Zarabiał na utrzymanie jako: goniec, zaopatrzeniowiec, menadżer, redaktor, dziennikarz, publicysta, dyrektor, reżyser, konferansjer, wykładowca, analityk mediów.

Od 35 lat jest pisarzem, scenarzystą, felietonistą, autorem tekstów piosenek i wierszy. Ponieważ pisze, zamiast mówić, że napisze, w rubrykę „zawód” najchętniej wpisuje: „Szeregowy artysta liniowy”. Uważa się za rzemieślnika słowa. Jego najważniejsze dokonania artystyczne to: siedemnastoletni cykl gawęd gwarowych Blubry Starego Marycha (Tej postaci poznaniacy wystawili pomnik w centrum miasta!), dziesięcioletni cykl gawęd Blubry Heli przy niedzieli, słuchowiska: „Rozkład”, „Ściana”, „Teraz ty jesteś moją własnością”, „Alga”, „Milcz serce”, „Głosobranie”, „Nowa twarz w Namiastce Wielkiej”, emitowany przez osiem lat serial słuchowiskowy „Nasza mała szarpanina” (również reżyseria), monodram sceniczny „Infekcja”, komedia muzyczna „Wesele Figlary”.

Spośród wyróżnień najwyżej sobie ceni: Nagrodę PRiTV za osiągnięcia literackie (1987 r.), Nagrodę Wojewody Poznańskiego „At perpetuum rei memoriam” (1997 r.), „Srebrny mikrofon” Radia Merkury Poznań (2002 r.) oraz tytuł „Ambasadora polszczyzny” – przyznany przez Komisję Językową Polskiej Akademii Nauk (2008 r.).

W swoich pracach lubi mieszać konwencje i style. Często stosuje dowcip językowy, parodię i pastisz. Pracuje raczej solo. Choć ma też osiągnięcia w duetach. Na przykład z aktorami: Marianem Pogaszem i Danielą Popławską oraz kompozytorem i aranżerem Mariuszem Matuszewskim, z którym, daje słowo, współtworzy mu się jak z nut.

Jest zwolennikiem pracy ustawicznej i ulubionego powiedzonka: „Czas robi swoje, tej a ty?”

*Mariusz
Matuszewski*

kompozytor

Absolwent kompozycji w Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. Floriana Dąbrowskiego (1976 r.). Obecnie wykładowca tej uczelni.

Autor muzyki do kilkudziesięciu spektakli teatralnych m.in. „Balladyny” J. Słowackiego, „Wesela” S. Wyspiańskiego, „Szewców” S. I. Witkacego, „Pana Tadeusza” A. Mickiewicza, „Zemsty” A. Fredry, „Poskromieniu złoŹnicy” W. Szekspira, „Mieszczanina szlachcica” Moliera, których reżyserami byli m.in. Józef Jasielski, Tomasz Szymański, Henryk Tomaszewski, Zdzisław Wardjen.

Skomponował wiele utworów religijnych, w tym msze, kantaty np. „Pieśń o Bogu ukrytym” do tekstów K. Wojtyły, „Św. Paweł” na podst. Listów św. Pawła, „Który jesteś na ziemi” do tekstów J. Pasierba oraz pieśni.

Pisze też piosenki, także dla Hanny Banaszak, ale przede wszystkim dla dzieci, mając ich w dorobku kilkadziesiąt, współpracując z takimi autorami jak: Wanda Chotomska, Joanna Papuzińska, Emilia Waśniowska – już nieżyjąca, Lech Konopiński, Juliusz Kubel, Grzegorz Tomczak. W znacznej części są one wykonywane i na-

grywane przez poznańskie ŁEJERY, których jest „nadwornym kompozytorem”. Drukowane są one w licznych śpiewnikach, podręcznikach szkolnych. Teledysk z jedną z nich znalazł się w finałowej dwunastce nagrody EMMY w Nowym Jorku. Jest laureatem wielu nagród za kompozycje. Wygrał także konkurs z okazji Roku Jubileuszowego G. Bacewicz w 1999 roku za „Siedem obrazków z Polski” na orkiestrę smyczkową. Wydał kilkadziesiąt utworów na różne instrumenty z fortepianem w tym wiele w celach pedagogicznych, na chóry oraz pieśni solowe.

W zeszłym roku, jako pierwszy w świecie zinstrumentował wszystkie Preludia op. 28 Fryderyka Chopina na orkiestrę symfoniczną. Dzieło zostało wydane drukiem w II poł. 2010 roku, prawykonanie odbyło się w grudniu w Toruniu – orkiestrą dyrygował Piotr Sułkowski.

Matuszewski szczególnie lubi tworzyć muzykę wokalną. W styczniu 2011 roku ukończył cykl pieśni do tekstów Marii Konopnickiej (erotyki, liryki) na sopran koloraturowy, który zostanie wydany w połowie tego roku wraz z płytą nagrałą przez sopranistkę Annę Jeremus-Lewandowską. Muzykę do „Wesela Figlary, czyli obrazu i podobieństwa” ukończył w październiku 2010 roku. Musiał się zmierzyć z różnymi stylami, wszak trzeba było napisać „po góralsku”, „żydowsku” i „cygańsku”. Są to hip-hopy, ale i polki, walce i tango. Jak sam mówi: „Juliusz Kubel dostarczył mi świetnych, bardzo muzycznych samych w sobie tekstów, które sprawiły, że skomponowanie do nich melodii było formalnością i sprawiało dużą przyjemność”.

Śpiewak kapeli podwórkowej Mirosław Kin

Kapela podwórkowa: Piotr Matuszewicz, Jerzy Gronowski,
Adam Silecki, Włodzimierz Kuzik

Artur
Hofman

reżyser

Absolwent Wydziału Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie. Na ostatnim roku studiów, w 1992 roku, zrealizował „Paradę oszustów”, spektakl, który otworzył mu drzwi do wielu teatrów. I tak w tym samym roku doczekał się czterech propozycji. Wyreżyserował sztukę Michaela Frayna „Czego nie widać” w Teatrze im. W. Bogusławskiego w Kaliszu, Cervantesa „Pieczary Salamanki” w Teatrze Północnym w Warszawie, wspólnie z R. Nyczką i W. Starosteckim wielkie przedstawienie plenerowe z okazji 500-lecia odkrycia Ameryki z muzyką i udziałem Czesława Niemena pt. „Księga Krzysztofa Kolumba” wg Paula Claudela w Gdyni, Jerry’ego Bocka „Skrzypka na dachu” w Operze Nova w Bydgoszczy. W tym samym czasie zaprosiła go do współpracy Telewizja Polska, gdzie w latach 90-tych XX wieku wyreżyserował siedem spektakli dla Teatru Telewizji, w tym z własnym scenariuszem „4 x reżyser”, „Marmur” Josifa Brodskiego, „Calineczkę” J. Ch. Andersena, „Gościa oczekiwanego” Zofii Kossak-Szczuckiej, „Wspomnienia niebieskiego mundurka” Wiktora Gomułickiego, „Królową z leśnej krainy” Anny Karwańskiej i „Skąd to zwierzę w operze?” Wandy Chotomskiej. Dla potrzeb Telewizji Polskiej zrealizował także trzy filmy dokumentalne, a później dla Polsatu serial dokumentalny „Latająca karetka”.

W ostatnich latach wyreżyserował wiele programów o charakterze rozrywkowym, m.in. dla Polsatu w latach 1997-2002 „Macie, co chcecie”, a dla telewizji publicznej m.in. „Kochamy polskie seriale” oraz „Szkoła na wesole”.

Wierny pozostaje jednak teatrowi. Jego realizacje oglądaliśmy w teatrach w Warszawie, Poznaniu, Gdyni, Szczecinie i Łodzi. Reżyserował znane opery, jak „Tosca”, „Halka”, „Cyganeria”, oraz bardzo dobrze ocenione „Mein Kampf” G. Taboriego.

Jest reżyserem wszechstronnym, nie ogranicza się do jednej formy teatralnej. Podejmuje się reżyserii różnych gatunków, począwszy od dramatów, po spektakle muzyczne, w tym musicale i klasyczne opery.

Dla Teatru Muzycznego w Poznaniu wyreżyserował spektakle: „Phantom”, „Cabaret”, „Skrzypka na dachu”, a obecnie „Wesele Figlary, czyli obraz i podobieństwo”.

WESELE FIGLARY, czyli obraz i podobieństwo

Partolak, kurator kamienicy, daleki krewny Różyczki
Różyczka, sierota z prowincji, spadkobierczyni kamienicy
Maladiwa, hrabia Malade herbu Iwa, młody kolekcjoner obrazów
Figlara, właścicielka zakładu fryzjerskiego „Cyruлик”
Opej, poznanianka komiczna – spora

Popej, poznanianka komiczna – nieduża
Silbestri, Żyd pierwszy
Cypergold, Żyd drugi
Ganiła, Rom z Odessy
Cygański skrzypek

Dżimmi Dżo, polonus z Chicago, czyli Stasek Dżdżownica – Smrek
Bazył, wredny mięśniak Bazyliśzak
Pan Czyścik, w rzeczywistości Michał Anioł, emeryt

Herr Lubin, w pewnym sensie kobieta
Śpiewak kapeli podwórkowej
Kapela podwórkowa

Jacek Ryś
Anna Lasota
Jarosław Patycki
Lucyna Winkel
Iwona Kotzur
Marzena Małkiewicz
Anna Bajerska
Łukasz Brzeziński
Wiesław Paprzycki
Arnold Pujsza
Piotr Matuszewicz
Maciej Ogórkiewicz
Włodzimierz Kalemba
Wojciech Deneka (gościnnie)
Arnold Pujsza
Agnieszka Wawrzyniak
Mirosław Kin
Piotr Matuszewicz, Jerzy Gronowski,
Adam Silecki, Włodzimierz Kuzik,
Tomasz Dolezich, Arkadiusz Kowalski,

oraz

chór, balet i orkiestra Teatru Muzycznego w Poznaniu

Prapremiera, 5 marca 2011 roku

Libretto oryginalne
Muzyka

Reżyseria

Choreografia

Scenografia

Kierownictwo muzyczne

Asystent reżysera

Asystent choreografa

Juliusz Kubel

Mariusz Matuszewski

Artur Hofman

Grzegorz Kawalec

Ewa Strebejkó-Hryniewicz

Przemysław Neumann

Arnold Pujsza

Ewa Kusz

*Grzegorz
Kawalec*

choreograf

Choreograf musicali, operetek, spektakli baletowych i bajek dla dzieci, a przede wszystkim tancerz. Pracę artystyczną rozpoczął w roku 1978 w Operetce Wrocławskiej pod kierownictwem prof. Klary Kmitto. Tańczył pierwszoplanowe role baletowe w klasycznych operetkach. W 1989 roku podjął pracę w Teatrze Muzycznym w Poznaniu. Był solistą w takich przedstawieniach, jak: „My Fair Lady”, „Hello, Dolly”, „Me and my girl”, „Gigi”, „Zorba”, „Bal w Savoyu”, „Kopciuszek” Prokofiewa; był Księciem w bajce baletowej „Królowna Śnieżka i siedmiu krasnoludków” B. Pawłowskiego, a Cukrowym Księciem w „Dziadku do orzechów” Czajkowskiego.

Od roku 2000 pełni funkcję kierownika baletu Teatru Muzycznego w Poznaniu. W tym samym roku został odznaczony przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem 200-lecia Baletu Polskiego za całokształt dorobku artystycznego.

Wiele lat współpracował z warszawskim Teatrem Operowym kierowanym przez prof. Urszulę Trawińską-Moroz. Tańczył gościnnie na scenach w Belgii, Danii, Holandii, w Niemczech i we Francji.

Jest autorem licznych choreografii wykorzystywanych w koncertach okolicznościowych oraz realizowanych zarówno w poznańskim Teatrze Muzycznym, jak również na scenach Polski i Europy. Wśród nich są m.in...: „Hrabina Marica” E. Kálmána (premiera 26 lutego 1994 r. w Poznaniu i w 2007 r. w Teatrze Wielkim w Łodzi), „Piękna i Bestia” M. Łaszewicza, „Księżniczka czardasza” E. Kálmána (premiery w Lublinie i Poznaniu), „Wesoła wdówka” F. Lehára (Poznań), „Wiedeńska krew” J. Straussa (premiera 23 lutego 2008 r.), „Król walca” J. Straussa (Poznań) oraz bajki dla dzieci: „Pinokio” M. Łaszewicza (premiera 1 czerwca 2005 r. w Poznaniu), „Królowna Śnieżka” z muz. B. Pawłowskiego (premiera 26 maja 2007 r. w Poznaniu), „Jaś i Małgosia” E. Humperdincka (2008 r.) i „Pippi” Astrid Lindgren (premiera 2010 r. w Poznaniu). Opracował też choreografię do spektakli opartych na muzyce filmowej: „Błękitne anioły” i „Manewry jesienne”.

Realizował także układy choreograficzne na zamówienie K-Promotion GmbH Germany.

Ostatnia premiera z choreografią Grzegorza Kawalca – musical pt. „Phantom” Maury Yestona odbyła się 21 lutego 2011 r. w Operze Śląskiej w Bytomiu. Najnowszą jego pracą jest choreografia do komedii muzycznej „Wesele Figlary, czyli obraz i podobieństwo” dla rodzimego Teatru Muzycznego.

Ewa
Strebejko-
Hryniewicz

scenograf

Scenograf, malarka, dekoratorka wnętrz. Prywatnie małżonka znanego aktora teatralnego i filmowego Mieczysława Hryniewicza. Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Jej debiut jako scenografa miał miejsce w Teatrze Lalek we Wrocławiu w 1979 roku (spektakl „Gajendralilla” w reż. Bogusława Kierca), a następnie w Teatrze Współczesnym (bajka „Podróże Guliwera”) również we Wrocławiu. W szczecińskim Teatrze Współczesnym opracowała scenografię do „Amadeusza” Petera Schaefera. Współpracowała z wieloma teatrami w Polsce i poza jej granicami – najczęściej we Francji.

Do tej pory zrealizowała ponad osiemdziesiąt scenografii do takich przedstawień, jak: „Wesele” Stanisława Wyspiańskiego, „Tamerlan Wielki” Christophera Marlowe’a, „Operetka”, „Iwona Księżniczka Burgunda” i „Ślub” W. Gombrowicza, „Komedia omyłek” i „Hamlet” Williama Szekspira, Witkacego „Wariat i zakonnica” oraz „W małym dworku”.

W 1986 roku bierze udział w spotkaniach – które są rodzajem stażu – w teatrze Petera Brooka w Bouffes du Nord w Paryżu. Jak sama mówi – była to ostra szkoła.

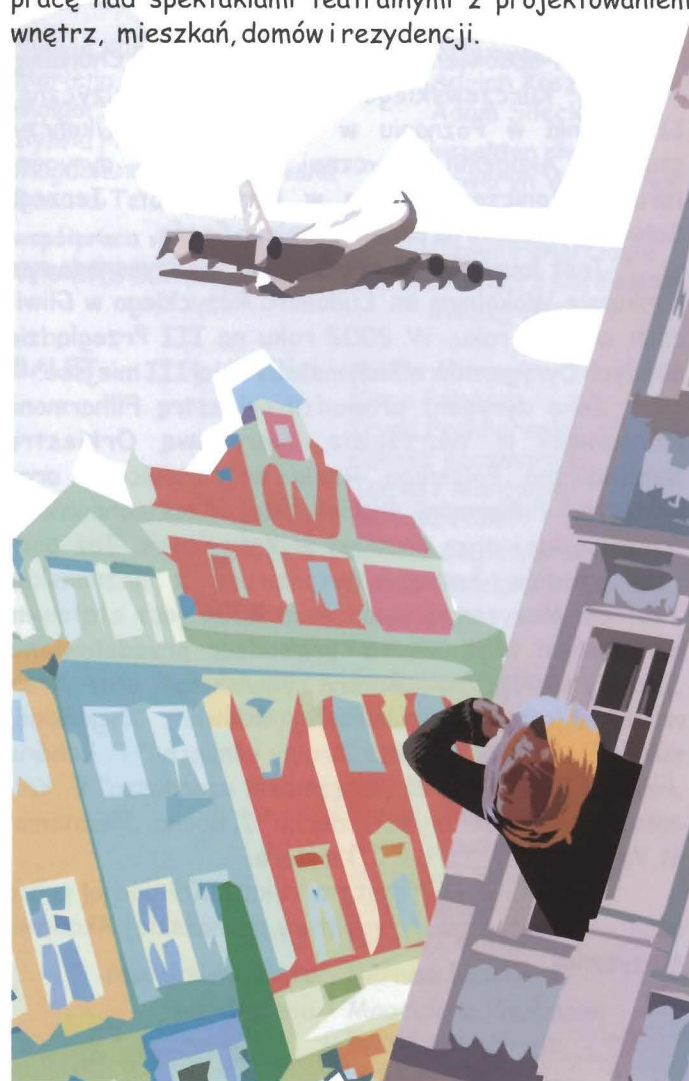
W 1998 roku podjęła współpracę z poznańskim Teatrem Polskim, dla którego opracowała scenografię do „Króla Ubu” Alfreda Jarry’ego, „Don Juana” Moliera czy „Wieczoru Trzech Króli” Szekspira, a także wielu innych przedstawień, również kameralnych w licznych teatrach.

Ulubionym dramaturgiem Ewy Strebejko-Hryniewicz jest Antoni Czechow, czego dowodem jest stworzenie scenografii do spektakli: „Wiśniowy sad” i „Niedźwiedź i oświadczyń”.

Artystka szukając nowych aspiracji, wykroczyła poza ramy teatru, przygotowując dla telewizji cykl „Receptury klasztorne” w reżyserii Doroty Latour. Była autorką wystaw kostiumów teatralnych, miała również indywidualne wystawy malarstwa, między innymi we Francji w galerii mieszczącej się w Le Théâtre du Rond-Point Jeana-Luisa Baraulta w Paryżu, w galerii La DRAC w Lille, w Belgii w la Louviere Mons. Współpracuje też z Ballatum Théâtre w Lille.

„Wesele Figlary, czyli obraz i podobieństwo” jest pierwszą komedią muzyczną, dla której stworzyła scenografię i zaprojektowała kostiumy, nawiązując w ten sposób współpracę z Teatrem Muzycznym w Poznaniu.

Ewa Strebejko-Hryniewicz od wielu lat łączy pracę nad spektaklami teatralnymi z projektowaniem wnętrz, mieszkań, domów i rezydencji.

*Przemysław
Neumann*

Kierownik muzyczny

Dyrygent Przemysław Neumann urodził się w 1979 roku w Poznaniu.

Jest absolwentem Poznańskiej Szkoły Chóralnej Jerzego Kurczewskiego oraz Szkoły Muzycznej II stopnia w Poznaniu w klasie śpiewu. Ukończył studia na Akademii Muzycznej w Poznaniu – dyrygentura symfoniczno-operowa w klasie prof. Jerzego Salwarowskiego oraz prof. Antoniego Grefa.

Jest laureatem I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Ludomira Różyckiego w Gliwicach w 1999 roku. W 2002 roku na III Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku zajął III miejsce.

Jako dyrygent prowadził orkiestrę Filharmonii Narodowej w Warszawie, Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach oraz orkiestry: Filharmonii Białostockiej, Częstochowskiej, Szczecińskiej oraz Śląskiej w Katowicach. Już podczas studiów nawiązał współpracę z poznańskim Teatrem Muzycznym, a od roku 2004 jest etatowym dyrygentem tego Teatru, prowadząc przedstawienia „Zemsty nietoperza”, „Barona cygańskiego” oraz „Króla walca” J. Straussa, „Wesołej wdówki”, „Cygańskiej miłości”, „Carewiczka” oraz „Krainy uśmiechu” F. Lehára, „Hrabiny Maricy” oraz „Księżniczki czardasza” E. Kálmána, a także „Skrzypka na dachu” J. Bocka, „Phantoma” M. Yestona oraz „Zorbę” J. Kandra.

Po obronie doktoratu w roku 2009 podjął pracę naukową w katedrze dyrygentury poznańskiej Akademii Muzycznej.

ARTYŚCI TEATRU MUZYCZNEGO W POZNANIU

SOLISTKI

Anna Bajerska-Witczak
Anna Budzyńska
Karolina Garlińska-Ferenc
Olga Gładysz
Joanna Horodko
Anna Lasota
Marzena Małkiewicz
Izabella Tarasiuk-Andrzejewska
Anita Urban
Agnieszka Wawrzyniak
Lucyna Winkel

SOLIŚCI

Łukasz Brzeziński
Włodzimierz Kalemba
Mirostaw Kin
Maciej Ogórkiewicz
Wiesław Paprzycki
Jarosław Patycki
Arnold Pujsza
Jacek Ryś
Dariusz Taraszkiewicz
Seweryn Wieczorek

CHÓR

Sylwia Kupczyk-Targosz
Marlena Łaszewicz
Małgorzata Napieralska
Sylwia Pikosz
Magdalena Szcześniewska
Danuta Teichert

współpraca
Wioletta Butler

Przemysław Kosmowski
Adrian Koszkało
Adam Silecki
inspektor chóru
Seweryn Wieczorek

współpraca
Özgür Fenercioglu
Grzegorz Koralewski
Maciej Sztor

BALET

soliści

Marta Murmyło
Kinga Połaczar
Iryna Prakharenka
Łukasz Kaczmarek
Tomasz Manowski
Dariusz Nowik

koryfeje

Łukasz Cegietkowski
Jakub Grzelak
Paweł Gajda
Radostaw Lak
Jarosław Horbac

zespół

Paulina Kramarczyk
Sandra Napierała
Agnieszka Owczarzak
Emilia Sławińska
Anna Sobczak
Michalina Sziwa
Olga Waškowiak
Bartosz Antkowiak

inspektor baletu

współpraca

Dariusz Nowik
Magdalena Kaufmann
Ewa Kusz
Lidia Wichłacz
Maciej Szubert

ORKIESTRA

skrzypce	Tomasz Dolezich - koncertmistrz Urszula Nagrodzka Piotr Matuszewicz Zbigniew Rybak Roma Paprzycka Dominika Bukowska Małgorzata Gonera-Łakomy Wiesława Piątek Wiesław Ziółkowski
altówka	Marcin Miecznikowski Ewa Krawiec-Panas
wiolonczela	Marcin Baranowski Roman Szymczyk Halina Ostojńska-Rubczak
kontrabas	Leszek Szaniawski Andrzej Iwanowski
harfa	Natalia Różańska
flet	Edyta Brzezińska-Kapton Sebastian Łukaszewski
obój	Bożena Piotrowska Barbara Handszu
klarnet	Arkadiusz Kowalski Jerzy Gronowski
fagot	Sławomir Piechota Błażej Pasternak
trąbka	Andrzej Kulka Krzysztof Sala
waltornia	Paweł Szafran Jarosław Perz
puzon	Marek Banaszak Piotr Rausz
perkusja	Maria Anders Piotr Trojanowski
inst. klawiszowe	Andrzej Matusz
inspektor orkiestry	Paweł Szafran

TEATR MUZYCZNY

W POZNANIU

UL. NIEZŁOMNYCH 1e, 61-894 POZNAŃ

tel. 61 852 17 86

www.teatr-muzyczny.poznan.pl

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY
DANIEL KUSTOSIK

Z-CA DYREKTORA
JOLANTA MICHALAK

Główna księgową
Jolanta Czechowska

Kierownik sekretariatu Elżbieta Chodorowska
Sekretariat Jolanta Kin

tel./faks 61 852 32 67

e-mail: sekretariat@teatr-muzyczny.poznan.pl

Dyrygenci: Przemysław Neumann
Jacek Pawełczak
Michał Łaszewicz
Maciej Sztor

Asystent ds. artystycznych Arnold Pujsza
Kierownik baletu Grzegorz Kawalec
Kierownik chóru Michał Łaszewicz
Korepetytor solistów Andrzej Matusz
Korepetytor baletu Grzegorz Koralewski
Pedagog ruchu scenicznego Ewa Kusz
Koordynator pracy artyst. Magdalena Kaufmann
Inspicjent Magdalena Kaufmann

Biuro obsługi widza: Beata Banaszak
Grażyna Lehwarek

Kasa biletowa, tel. 61 852 29 27 lub 61 852 37 26

e-mail: bow@teatr-muzyczny.poznan.pl

Kierownik marketingu Bartosz Kuczyk
e-mail: marketing-promocja@teatr-muzyczny.poznan.pl

Marketing Rafał Beszterda

Koordynator ds. technicznych Maria Sieracka
Kier. pracow. charakteryzator. Barbara Andrys
Główny elektryk Bogusław Michalak
Akustyk Robert Rekiel
Pracownia malarsko-butaforska Stanisław Bigos
Brygadzysta sceny Dariusz Sieracki
Kierownik widowni Marlena Łaszewicz
Rekwizytornia Gabriela Wojciechowska

TEATR MUZYCZNY
zaprasza na:

Operetkę klasyczną:
Kraina uśmiechu
Księżniczka czardasza
Wesoła wdówka
Zemsta nietoperza
Baron cygański
Wiedeńska krew
Cygańska miłość

Musical:

Phantom
Skrzypek na dachu
Ach, Ameryka
My Fair Lady

Wesele Figlary, czyli obraz i podobieństwo

Spektakle dla dzieci:

Pippi
Ania z Zielonego Wzgórza
Pchła Szachrajka
Dziewczynka z zapawkami
Królowna Śnieżka - balet
Kot w butach - balet
Sceny z życia smoków

Scenę Prezentacje:

Nie teraz, kochanie
Piosenki stare jak świat
Okno na parlament
Szanujmy wspomnienia
Mayday

Kasa Teatru czynna:

Poniedziałek: g. 09.00-14.00
wtorek-piątek: g. 09.00-19.00
sobota: g. 15.00-18.00
niedziela: 2 godz. przed spektaklem
tel. 61 852 29 27 lub 61 852 37 26
e-mail: bow@teatr-muzyczny.poznan.pl

Wypożyczalnia kostiumów
dla dorosłych

czynna w poniedziałek, środę i piątek w godz. 14.00-16.00
ul. Raławczaka 5/7, Poznań
tel. 61 852 26 69

Dziękujemy Partnerom produkcji spektaklu

KANDULSKI

Główny Partner spektaklu

cukiernia KANDULSKI

www.kandulski.pl

Partner produkcji spektaklu
www.pacykarnia.pl

oraz

EUROKOS

Specjalne podziękowanie dla pani Doroty Latour
za udostępnienie materiałów filmowych
o mieście Poznaniu.

Wydawca
TEATR MUZYCZNY w Poznaniu
2011

Redakcja, łamanie i edycja tekstu Rafał Beszterda
Projekt okładki i grafika Patrycja Szuniewicz
Fotografie artystów i realizatorów Dariusz Zółtowski
DRUK: Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak Sp. j. Poznań

„Pokochaj Poznań
Bo nigdzie nie jest tak jak tu,
Pokochaj Poznań
To miasto cudne jak ze snu.
Pokochaj Poznań
Najmilsze miasto z wszystkich miast
Pokochasz – zostań
Niech cię otuli jego blask!”

